

Hem>Familjefrågor och arv>Arv>Anpassning av sakrätter

Anpassning av sakrätter

Ungern

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

1) Äganderätt

Arvingen förvärvar automatiskt äganderätt till dödsboet när testatorn avlider. Dödsboet består av samtliga rättigheter, materiella egendomar, fordringar och skulder som den avlidne hade vid sin död som inte upphör i samband med dödsfallet. Detta är självklart i ungersk rätt. I civillagens bestämmelser om arvsrätt används begreppen "dödsbo" och "tillgångar" synonymt. En tillgång är inte något annat än en materiell egendom, en rättighet eller en fordran (8.1 § i civillagen). Tillgångarna är summan av alla sådana tillgångar. Vid specifikt legat (*legatum vindicationis*) förvärvar testamentstagaren (legatarien) äganderätt till de tillgångar som omfattas av legatet (direkt från den avlidne).

2) Nyttjanderätt

Om den avlidne efterlämnat arvingar och en efterlevande make/maka (vid intestatarv), har den efterlevande maken/makan enligt ungersk rätt till livslång nyttjanderätt till vissa av dödsboets tillgångar, nämligen

den familjebostad som brukats gemensamt med den avlidna personen, och lösöre som hör till bostaden (7.58.1 a § i civillagen).

De allmänna reglerna för nyttjanderätt gäller analogt för den efterlevande maken/makans rätt till nyttjanderätt (den s.k. änkerätten) (kapitel XXX i civillagen).

Nyttjanderätten är en av de s.k. begränsade sakrätterna. Nyttjanderättshavaren får besitta, begagna, utnyttja och tillgodogöra sig inkomsterna från en annan persons materiella egendom. Nyttjanderätten påverkas inte av ett eventuellt ägarbyte (5.147.1 och 5.147.2 §§ i civillagen).

I sitt testamente kan en testator också fastställa nyttjanderätt till en tillgång.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

De nämnda sakrätterna antecknas i fastighetsregistret (eller andra offentliga register). Det är obligatoriskt att anteckna dessa sakrätter i ett register.

Om ett arv resulterar i en äganderätt eller en nyttjanderätt kontaktar den notarius publicus som leder boutredningen den nationella myndighet som för fastighetsregistret eller registren över andra tillgångar för att se till att dessa sakrätter antecknas. I så fall sänder notarius publicus (efter avslutad boutredning) sitt formella beslut (homologation) till denna myndighet (91.2 § i lag XXXVIII från 2010 om boutredningar (*hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. tv.*). Notarius publicus formella beslut (homologation) ligger till grund för registreringen.

Om boutredningen ägde rum i en annan medlemsstat måste förmånstagaren (arvingen, testamentstagaren) själv vidta åtgärder för att registrera sakrätten. I så fall bör han eller hon ansöka om registrering direkt hos den ungerska myndighet som för det aktuella registret (t.ex. fastighetsregistret).

De viktigaste offentliga register som förtecknar äganderätt till specifika tillgångar är

– registret över fast egendom

förs av: fastighetsregistret

föremål för registret: fast egendom

rättslig grund: lag CXLI från 1997 om registrering av fast egendom (*az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI törvény*) (se 16 § i lagen)

– det nationella luftfartsregistret (*Magyarország Légijármű Lajstroma*)

förs av: den nationella luftfartsmyndigheten (*Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala*)

föremål för registret: civila luftfartyg

rättslig grund:

12 § i lag XCVII från 1995 om luftfartstransport (*a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény*)

5 § i regeringsdekret nr 141/1995 av den 30 november 1995 om genomförande av lag XCVII från 1995 (*Korm. rendelet a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény végrehajtásáról*) om luftfartstransport (*a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény*)

– fartygsregistret

förs av: ministeriet för nationell utveckling och regeringskontoret i Budapest i deras egenskap av sjöfartsmyndigheter

föremål för registret: fartyg (flytande farkoster, konstruktioner och utrustning lämpliga för sjöfartstransporter, arbete på sjön och relaterad verksamhet)

rättslig grund:

7–15 §§ och särskilt 11.3 § i lag XLII från 2000 om sjöfartstransport (*a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény*)

Regeringsdekret nr 198/2000 av den 29 november 2000 om registrering av flytande farkoster (*az úszólétesítmények lajstromozásáról szóló 198/2000. Korm. rendelet*)

– fordonsregistret

förs av: inrikesministeriet (biträdande statssekreteraren med ansvar för register) i egenskap av vägtrafikregistreringsorgan

föremål för registret: vägtransportfordon

rättslig grund:

lag LXXXIV från 1999 om vägtransportregister (*közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény*), särskilt 9 §

– företagsregistret:

förs av: regionala domstolar i egenskap av registreringsdomstolar

föremål för registret: affärsrörelser (en affärsrörelse är en juridisk person som bildats i syfte att bedriva näringsverksamhet via registrering i företagsregistret, och omfattar bolag, kooperativ, ungerska filialer till utländska företag, europeiska ekonomiska intressegrupperingar, europeiska kooperativa föreningar, egenföretagare etc.).

rättslig grund: lag V från 2006 om offentliga bolagsuppgifter, bolagsregistrering och likvideringsförfaranden (*a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény*), särskilt 24–25 §§.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

1) Registrering av äganderätt

Huvudregeln i ungersk rätt är att äganderätt till fast egendom endast kan förvärfas genom registrering i registret över fast egendom. Registreringen av äganderätten i registret över fast egendom har med andra ord en konstitutiv verkan (en rättighet skapas) (registreringsprincipen).

Lagsiftningen innehåller dock några undantag från denna regel, bl.a. för arv. I ungersk rätt tillämpas principen om *ipso jure*-arv. Det innebär att kvarlåtenskapen övergår till arvtagaren när det lagstadgade arvsförfarandet inleds, utan att något särskilt godkännande eller annan rättshandling behövs (7.87 § i civillagen). Äganderätt som förvärfas genom arv förvärfas därför när arvsförfarandet inleds, eller vid tidpunkten för arvlåtarens död. Registreringen av äganderätt till egendom som förvärfats genom arv i ett register över fast egendom har därför enbart en *deklarativ verkan* (rättigheten fastställs).

Detsamma gäller egendom som förvärfats genom specifikt legat (*legatum per vindicationem*).

Till följd av *ipso jure*-arv har registreringen av äganderätt till andra tillgångar i offentliga register också deklarativ verkan, om ägarbytet sker genom arv.

2) Registrering av nyttjanderätt

Den efterlevande makens/makans rätt till nyttjanderätt (änkerätten) är en lagstadgad rättighet. Registreringen av nyttjanderätt i registret över fast egendom har därför (i likhet med registreringen av äganderätt som förvärfats genom arv) en deklarativ verkan. Rätten skapas således inte av registreringen.

Enligt 5.146.2 § i civillagen kan en lagstadgad nyttjanderätt som inte registrerats i registret över fast egendom endast göras gällande gentemot en förvärvare som förvärvat egendomen i ond tro eller en förvärvare som inte har betalat något vederlag för egendomen. För att en nyttjanderättshavares rätt till fast egendom ska vara helt skyddad enligt civilrätten är det nödvändigt att registrera rätten i registret över fast egendom, även om denna rätt har uppstått på grund av lag (och inte genom registreringen).

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Ja.

Om en förmånstagare som berörs av ett arv (t.ex. en arvinge eller en testamentstagare) vill göra gällande en sakrätt i Ungern som har uppstått med anledning av arv, och denna sakrätt inte är tillåten enligt den ungerska lagstiftningen om register över fast egendom (eller i förekommande fall andra register), vidtas de åtgärder som avses i artikel 31 i förordningen (anpassning av sakrätter) i ett separat förfarande. Detta kallas "anpassningsförfarandet" och regleras i lag LXXI från 2015.

Ett anpassningsförfarande är ett icke-kontradiktoriskt förfarande som omfattas av domstolarnas behörighet. Eftersom tillämpningen av artikel 31 i förordningen kräver särskild sakkunskap fungerar en enda domstol (den centrala distriktsdomstolen i Buda (*Budai Központi Kerületi Bíróság*) som bedriver sin verksamhet i Budapest) som förstainstansdomstol för hela Ungern. Domstolen avgör frågor i samband med vilken annan sakrätt som får registreras i stället för den utländska sakrätten (eller den närmast likvärdiga sakrätten enligt ungersk lagstiftning med beaktande av dess innehåll och syfte). Domstolens beslut är bindande för sökanden.

Den person som berörs av arvet (t.ex. arvingen eller testamentstagaren) inleder inte själv anpassningsförfarandet som sökande. Det är den myndighet som för det offentliga registret (t.ex. fastighetsregistret) som registreringsförfarandet pågår vid (huvudförfarandet) som uppträder som sökande inför domstolen. Under förfarandets gång undersöker domstolen den utländska lagstiftningen om den aktuella utländska sakrätten. Domstolen avgör själv den utländska sakrättens natur. Domstolen kan dock även uppmana den person som berörs av arvet att bifoga den information eller de handlingar om vad sakrätten innebär som han eller hon förfogar över.

I annat fall fattar domstolen sitt beslut på grundval av handlingarna i målet och tar ingen hänsyn till annan bevisning (t.ex. från vittnen).

Både sökanden (den myndighet som för det aktuella registret) och den person som berörs av arvet kan överklaga beslutet från den centrala distriktsdomstolen i Buda. Överklagandet ska riktas till den regionala domstolen och inges till den domstol som fattade beslutet. Den regionala domstolen för Budapest fungerar som appellationsdomstol.

Kostnaderna för förfarandet bärs av den person som berörs av arvet. Kostnaderna ska betalas i själva huvudförfarandet (dvs. vid förfarandet inför den myndighet som för registret).

Senaste uppdatering: 11/06/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.